

ПАГОНЯ

РЭГІЯНАЛЬНЫ АГЛЯД: ГОРАДНЯ — ВІЛЬНЯ — БЕЛАСТОК

ЗАСНАВАНА ў 1920 г.

№ 14 (28)

28 траўня — 3 чэрвеня 1993 г.

Кошт 5 рублёў

ВЭТЭРАНЫ-ПАЛІТЫ-КАНЫ. Адны ваявалі, другі апавядаюць.

Гарадзенскія гады вынаходніка ЭСПЭРАНТА Л. ЗАМЭНГОФА.

КРАЯЗНАЎЧЫ МУЗЭЙ
або Дзе наша культурная
століца?

Абраз **ЖЫРОВІЦКАЙ БОЖАЙ МАЦІ.** Рэпартаж з фэста.

Пагром у рэдакцыі «Лідзкай газэты»

Калі гэтым панядзелкам супрацоўнікі «Лідзкай газэты» прыйшли ў сваю рэдакцыю, дык удачылі вынікі пагрому. Дэзверы чатырох габінэтаў былі выламаны, парвана й раскідана чытацкая пошта, рэдакцыйная кніга загадаў. Скрадзены быў толькі тэлефонны аппарат.

Газета пасльядоўна прапагандуе беларускае адраджэнне, журналісты імкнуцца чым лайней асьвятляць гісторыю Лідзкіны, за апошнія месяцы надрукавалі некалькі артыкулаў пра дзея Арміі Краёвай... Гэта ўжо чацвёрты пагром у рэдакцыі за апошні час. Вядзецца съледзтва.

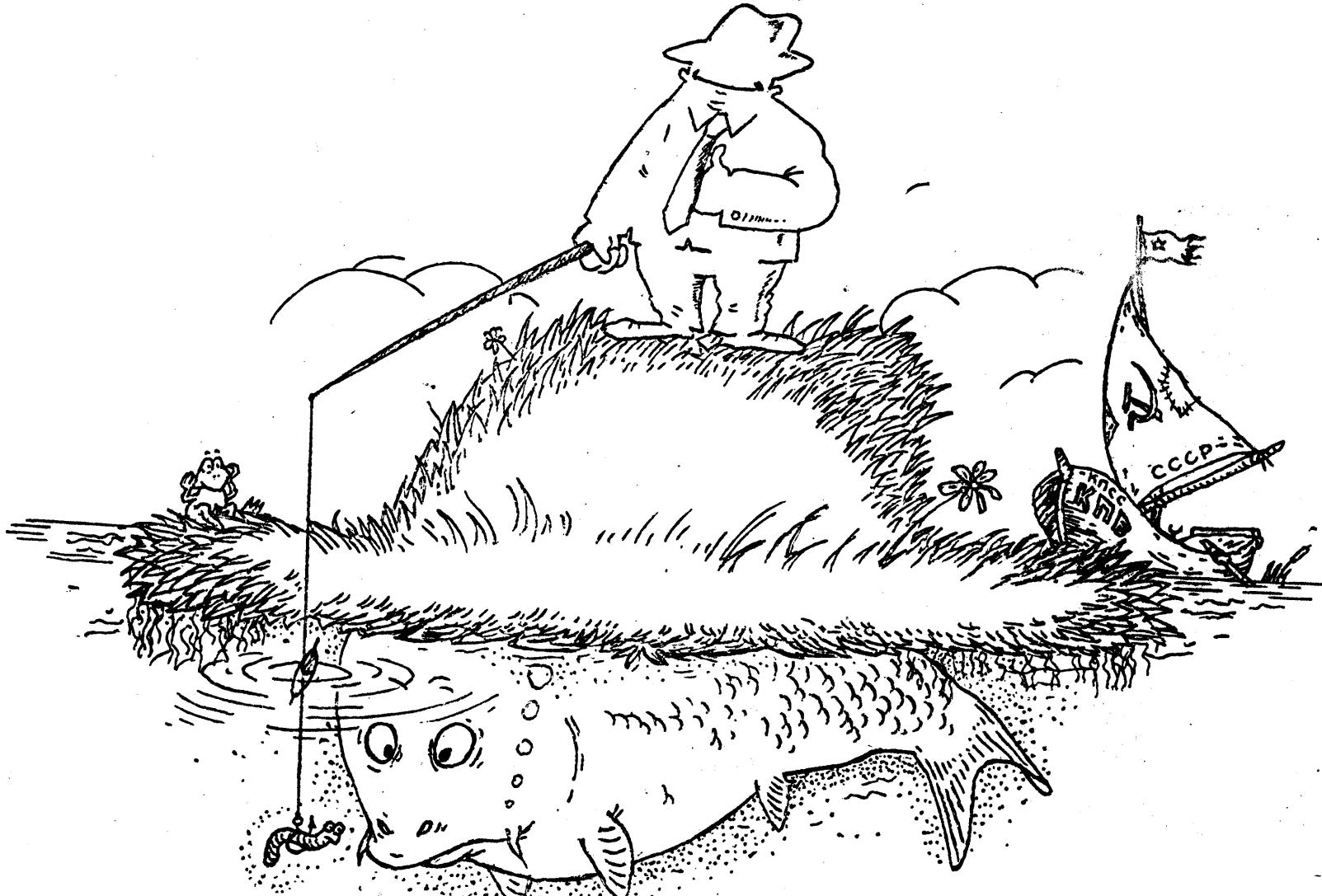
М. МИХАСЕЎ.

Небяспечны цэзій

Дзякуючы сумесным дзеяньням супрацоўнікай кафедры дзіцячых хвароб Гарадзенскага дзяржаўнага медыцынскага інстытута і прафкаму Бярозаўскага шклозавода, праведзены лябараторны досьледы з нагоды аномальных зьяў у арганізме дзяцей вёскі Астроўна Лідзкага раёна.

Кіраўнічка досьледаў прафэсар Л. В. Евец паведаміла кар. «Пагоні»: «Мы выявілі, што ўтрыманьне цэзія ў мачы дзетак у 100 разоў перавышае усе дапушчальныя нормы, а гэта выклікае ў маладым арганізме малакроўе, аблысеньне, зъмены імунітэту.

Г. У.

Рыбная лоўля ў каламутнай вадзе.

Мал. С ХАРЕУСКАГА.

Гутарка пад акампанемэнт катэдральнага звона

Днямі мелі мы ў сябе ў Вільні цікавых гасціц — хлапцоў і дзяўчын з Менску. Мы сустрэлі іх на парадворку дамкоў Таварыства Беларускай Культуры. Завязалася гаворка пра беларускія касцельныя справы. Выдатным акампанементам яе быў звон гадзінніка на катэдральнай вежы.

У Менску вось ужо трэці год існуе беларуская пафія пры касцёле Св. Тройцы, і нашыя госьці — якраз вернікі з гэтага пафіі. У Вільні ж сёньня беларускага касцёла няма...

Гаворку распачала віленчанка спадарыня Людвіка Кардзіс.

— Калісці ж і ў Вільні ўсё было! І сяядомыя сівтары, і сэмінарысты, і вернікі; перад вайной у касцёле Св. Міхала былі беларускія набажэнствы; выдаваліся рэлігійныя газэты часопісы, кнігі... У 1989-м годзе

Днямі адбылося нечарговая канфэрэнцыя гарадзенскай пафіі БНФ. На трэці зьезд Беларускага народнага фронта, які мае адбыцца 28—30 траўня ў Менску, абрана 18 дэлегатаў з 20.

Дарэчы, на канфэрэнцыі была аблеркавана дзейнасць грамадзка-палітычнага аб'яднання імя К. Каліноўскага. Прысутныя пагадзіліся, што «каліноўцы» ўзьніклі на глебе значнага паніжэння актыўнасці сяброў БНФ.

Г. У.

мы пасправавалі быў адрадзіць беларускі касцёл тут, у Вільні. Арганізавалі касцельную дваццатку, пісалі, хадзілі на прыёмы да ўладаў, духоўных і сівецкіх. Аднак далей за добрыя намеры справа не зашла. Ращучых заходаў з нашага боку не было, як не было й рэальныя падтрымкі з боку тых, да каго мы звязраліся. Ад тae задумы ў мяне засталася толькі тэчка з дакументамі, цяпер ужо архіўнымі...

У нашых гасціц настрой зусім іншы. Гавора Марыя Скуратовіч, завадтарка ў менчукой:

— Мы якраз і прыехалі, каб дапамагчы вам. Маём даручэнне ад нашае Каталіцкага Грамады сустрэцца з тутэйшымі беларусамі, з тутэйшымі сівтарамі. Галоўнае пачаць — каб далі свой касцёл, далі добра га сівтара, — а людзі пакрысе зъбяруцца. Мы пачыналі гэтак сама.

Дай Бог чутае бачыць, каб шчырыя парываныя менчукой перадаліся віленскім беларусам.

— Мая мама была адной з першых, хто змагаўся за менскі Кальварыйскі касцёл, — гавора Марыя Скуратовіч, — а мне ўжо даводзіцца ваяваць за наш касцёл на Заталой Горцы. Тады ў Менску не было ніводнага дзейнага касцёла. Людзі з 1972-га году началі настойліва дамагацца храма і ў 80-м улады вымушаныя быў пераадаць касцёл на Кальварыю.

Тры гады таму Беларуская Ката-

ліцкая Грамада пачала арганізоўваць беларускую пафію ў касцёле Св. Тройцы. Пафія ўжо дайно створана, а сам касцёл дагэтуль не перададзены. Мы, абуранныя тым, што ўлады цалкам ігнаравалі нашыя просьбы, пайшли на адчайны крок — пасльядо Велікоднага набажэнства засталіся ў касцёле ѹдзяжурылі тым дзень і нач. Цяпер, праз трэці тыдні, мы дамовіліся на кампраміс — у нашым касцёле зноў праводзяцца канцэрты, але нам паабязана, што касцёл усё ж будзе перададзены цалкам.

— Як гэта «вайна» адбілася на вашай пафії? — пытаюся я.

— Ого, ўсе яшчэ болей зъядналіся! Гэтыя трэці тыдні маліліся дзень і нач — там ужо ўся прастора намоленая, добра перазнёмліся адзін з адным, нашыя бабулі да нас, маладзейшы, сталі з большым даверам ставіцца.

— А што, дагэтуль быў праблемы з пакаленнямі?

— Натуральная, — розныя пакаленіні — рознае выхаванье, густы. Мы, напрыклад, сільваем хрысьціянскія песьні пад гітару. А нашым бабулім яны здаюцца завясёлымі, загучнымі, ледзьве на скочнымі. Вядома, гэтыя песьні не для храма, але нам з гэтымі песьнямі цікава, асабліва, калі выпраўляемся кудысь у вандруйку-пілігрымку.

Гадзінікі на вежы адбіў ужо пару гадзін... Мы гаварылі пра новыя сустрэчы, сумесныя вандроўкі, напрыклад, у верасні, калі ў Летуву прыедзе Ян Павал II. Хто ведае, можа, з дапамогаю нашых сяброў зварухненца справа з беларускім касцёлам і ў Вільні.

Сяржук ВІТУШКА.

Правадыр — інвалід

Амаль цэлы год у цэнтры пасёлка Астрына на Шчучыншчыне панура стаіць бязрукі Ілья. Многа дзесяцігодзяў яго «правадырская» рука паказвала кірунак да съветлай будучыні. Але сёньня ці то пажартаваў хтосьці, ці мясцовыя хуліганы «павесіліся», але правадыр застаўся інвалідам.

Як адзягавалі на гэта мясцовыя ўлады? Анія! Зьняць помнік, які стаў пасмешышчам, баяцца. Прывялі піць новую руку таксама цяжка — няма сродкаў.

Кажуць, днямі старшыня аднаго мясцовага калгаса даў згоду быць фундатарам аднаўленчыя руки Ільіча.

А. ЗАСКАМКА.

Дзеля самаабароны

Некаторыя гарадзенскія памежнікі пачалі набываць газавыя пісталеты. Справа ў тым, што згодна існуючаму яшчэ савецкаму закону, памежнікам не выдаецца зброя. У час дагляду й контролю пасажырскіх цягнікоў, якія ідуць у замежжа, бяззбройныя памежнікі нярэдка сутикаюцца з шантажам, нават пагрозамі. Каб адчуваць сябе больш упэўнена ў такім становішчы, некаторыя афіцэры памежнай службы набываюць на сваю рэзыку вось такую ўласную зброю.

(га.)

28 траўня — 3 чэрвеня 1993 г.

2

ГРАМАДЗТВА

Віленскія паведамленьні

ДЗЯРЖАУНА МОВА. Рэктар Віленскага ўнівэрсітэту Р. Павеленіс на паседжанні сэната унівэрсітэту пра-панаваў з кожнага ўдзельніка паседжання, які дапусціў памылку ва-у жываньні летувіскай мовы, браць штраф — 1 талён за адну памылку.

БЕСПРАЦОУЕ. На 1 траўня ў Летуве 100 тысяч працаудольных людзей ня мелі працы. З іх 30 тысяч зарэгістраваліся як беспрацоўныя. Узровень беспрацоўя на раёне ўдвая вышэйши, чым у горадзе. У горадзе гэты паказчык найвышэйши ў Аліце (Алітус), Панявежы й Вільні. Менш за ўсё беспрацоўных у Коўне. 23 працэнты беспрацоўных — былья работнікі прамысловых прадпрыемстваў, 17 працэнтаў — працаўнікі сельскай гаспадаркі, 11 — будаўніцтва, 10 — гандлю й грамадзкага харчаванья.

СЪМЕРЦЬ. Штодня ў Летуве гэты съвет пакідаюць 114 чалавек. Для трохмільённай краіны гэта зашмат. Статыстыка съведчыць, што сёлета ўпершыню за пасыльваенны час съміротнасьць у Летуве перавысіла нараджальнасьць. Атрымліваецца, што за год вымірае адзін з 44-х раёнаў краіны.

ГРОШЫ. Банк Летувы выпусціў у абарачэньне новую купюру вартасцю 500 талёнаў. Гэта наступерак рэкамэндацыям Міжнароднага валютнага фонду спыніць эмісію перад уздзеяннем нацыянальнай валюты — літа. Праўда, другую рэкамэндацыю МВФ урад Летувы вытрымлівае, адмовіўшы настаўнікам у падвышэнні заробку да 10 працаўцовых мінімумаў. У выніку настаўнікі пачынаюць страйк, і ў дзяцей сёлета ў чэрвені ёсьць шанц не здаваць школьнія іспыты. Між тым, абменныя пункты ў Вільні амаль спынілі скупку цвёрдай валюты, што тлумачыць недахопам талёнаў, бо атрымлі распрадажэньне мець гатоўкаю па 600 мільёнаў. Цяпер у «экскейнджах» стаяць велізарныя чэргі, а канвертаваная валюта толькі за два дні 14-15 траўня патанынела на 20%. Гэтак, далір ЗША 13-га скуплялі па 540, а 15-га ўжо па 450. Штучны рост талёна анік не адбіўся на цэнах, якія працягваюць расці.

Паводле матэрыялаў СМІ падрыхтаваў А. К.

Свята песьні

Па-сапраўднаму святочна праходзіў у мінулую нядзелю ў памяшканні Дома афіцэраў Горадні Другі фэстываль польскай песьні. У ім брала ўдзел каля пяцісот чалавек практична з усіх раёнаў Гарадзеншчыны, а таксама з Менску й Берасьця.

Адкрыццё свята распачалося набажэнствам у Кафэдральным саборы. Госьці фэстывалю з розных гарадоў і вёсак Беларусі бралі

удзел яшчэ і ў канцэртах, арганізаваных на сцэне Старога парку. Адметнасць гэтага фэстывалю ў тым, што, акрамя дарослых, у ім бралі ўдзел і дзеці.

Аддзел культуры Гарадзенска-

га гарвыканкама зацьвердзіў для ўдзельнікаў спэцыяльныя прызы. А ладзіў гэта свята Саюз палякаў на Беларусі з дапамогай Міністэрства Культуры РБ.

(ав.)

Жыве яшчэ піянерыя!

Вельмі зыдзіліся травеніцкай ра-ніцай шчучынцы таму, як па вуліцах райцэнтра маршыраваў у белых кашульках пад чырвонымі гальштукамі атрад піянеру. Дзеці перапыталі дарослых, а хто гэта такія? Толькі

үвечары даведаліся, што па горадзе вандравалі школьнікі адной з вясковых школаў раёна, якія пажадалі на яве спазнаць гарадзкое жыццё.

А. ЗАСКАМКА,
г. Шчучын.

Першы Дом палякаў

22 траўня, у суботу, у Горадні на вуліцы Дзяржынскага адбылося ўрачыстое адкрыццё Дома палякаў, у якім памясьціўся часовы цэнтар Польскай культуры. Дом гэты быў збудаваны меней, чым за год. Цырымонія пачалася з таго, што ўсе, хто сабраўся ў гэты момант каля новага будынку, зас্পявалі гімн Палёніі.

Як зазначаў у сваім выступленні старшыня Саюза палякаў на Беларусі Т. Гавін: «Гэты дзень стане гістарычным для нашых абедзівых краін». Ен таксама дадаў, што раней за большавікамі марыць аб таій урачыстай падзеі на мог ніводзін паляк на Беларусі. А таксама зазначыў, што цяпер чаргі за адкрыццём польскіх школак.

Дзеля гэтай падзеі Горадню спэцыяльна наведаў старшыня сусветнай Палёніі А. Стэльмахоўскі, які вельмі ўсхаўлявана віншаваў тутэйшых палякаў і зазначыў, што чалавек, які ня мае свайго дому, адчувае сябе на вельмі ўтульна, дзе б ён ня жыў. А. Стэльмахоўскі выказаў надзею, што польская меншасць на Беларусі будзе мець усе магчымасці, каб і надалей адраджаць і развіваць сваю культуру.

Ад мясцовых уладаў віншаваныя выказаў намеснік старшыні Гарадзенскага гарвыканкама А. Мілінкевіч. Ен таксама выказаў надзею, што

у нашым горадзе хопіць месца ўсім культурам, якія здаўна тут прыжыліся і заўсёды мірна сустыналі. Урэшце ўсім палякам спадар Мілінкевіч пажадаў традыцыйных «сто лята».

На адкрыцці Дома палякаў таксама прысутнічалі консул Польшчы ў Менску К. Длужэўскі й сэнатар польскага Сойму Ю. Галаса, якія шчыра й нешматслоўна павіншавалі гаспадароў цудоўнага Дома.

Была зачытана віншавальная тэ-

Вэтэраны, вэтэраны, ці беларускія сыны?

Абмовімся адразу: гаворка пойдзе не пра вэтэранаў навогул, а тычица тых, якія сёньня, на маю думку, стаяць на пазиціях непрыніцця беларускага, актыўна з гэтым, беларускім, змагаючы — і словам, і дзеяньнямі.

У свой час, працаючы ў рэдакцыях рэйненых газэтаў Меншчыны й Гарадзеншчыны, мне даводзілася многа пісаць пра людзей сталаага веку. Сумленныя працаўнікі, сціплыя й нешматлоўныя, яны неахвонта распавядалі пра сябе, свой удзел у Вялікай Айчыннай. Напрацаванымі рукамі бралі пудэлак з узнагародамі, сярод якіх асноўныя былі медалі «За адвагу», «За баявія заслугі», й проста, па-салдацку шчыра й па-сялянску адкрыта, гаварылі пра баі, раненыні, сяброў, съмерць...

Магчыма, тыя вэтэраны яшчэ й цяпер жывуць у вёсках ды маленікіх райцэнтрах. Яны адночы на год — 9 мая — у святочных гарнітурах прыходзяць да магілы ахвяр вайны, каб аддаць даніну павагі сваім роўнёткам, палеглым даўно, амаль 50 гадоў назад.

«Вэтэранаў гэтай катэгоріі мала за-прашаюць на вечарыны, яны аднеква-юцца, маўляю, які я герой, прасядзеў у акопах, аўтаматыкам быў (артылерыстам, мінёрам, у разведузводзе...). Даў я разпавядальнікі з іх ня лепшыя.

Хіба дзеці зразумеюць нешта, слухаючы такога дзядка, пра вайну, кроў і слёзы? Мала падыходзяць вясковыя вэтэраны для вядзення ваянна-патрывацьчага выхаванья. І ваявала асноўная маса толькі з лета 1944. Ці не таму ў нашым грамадзтве даўно з'явіліся штатныя выступанцы з асяродку вэтэрнаў. Ім нічога не каштуе чыркунць артыкул пра вайну ў газэту, выступіць па радыё, перад любой аўдыторыяй.

Вы таксама не раз слухалі гэтых прапагандысту. І я слухаў. І параўноўваў з тымі вэтэранамі, вясковымі, адкрытымі сэрцам і душой. Вось што цікава: нешта ня бачна сярод актыўісту вэтэранскаага руху простых ваяроў, усе палкоўнікі й падпалкоўнікі, дзе-нідзе маёр-капітан сустрэнецца. Аднак гавораць толькі ад імя ўсіх вэтэранаў, нібыта запыталіся ў іх дазволу. Успаміны лъюца гладка, як па пісанаму, гучыць слова накшталт «наша армія», «наша дывізія», «камандуючыя фронтам даў загад...», «мы фарсіравалі Нёман», «загінула нямала нашых таварышаў» і г. д. Відавочна, што такі палкоўнік-падпалкоўнік мае час для чытацьця мэмурнай літаратуры. Міжвалі думаеца: ну а твой удзел у вайне чым вымяраеца? Табе што, сам генэрал даваў загад ці са штабнога бліндажу ўвесы фронт быў

як на далоні?..

Яшчэ адно назіраньне. Ёсьць вэтэраны тутэйшыя й ёсьць вэтэраны, якія цягам лёсу засталіся на заходніх землях Беларусі пасля вайны. Альбо партызанілі тут у складзе дывэрсійных груп, атрадаў. Многія потым занялі кіруючыя пасады ў райкамах, выканкамах. Мясцовым, відаць, веры не было — былі пад акупацыяй...

Так што вэтэран вэтэрану не роўня. Адны дбаюць пра хлеб наяўны, другія плануюць, як надалей захаваць у памяці народнай велич перамогі над фашизмам. І тут нічога не скажаш — патрэбная справа. Але бярэ раздум, аслабіва пасля нядайнага аб ўяднанага пленума вабласной арганізацыі аховы помнікаў культуры й вабласной вэтэранскай арганізацыі. Па-першое, чаго тут было больш — палітыкі ці ўсё ж аблеркаваныя пытаныя парадку дні?

У асноўным дакладзе прыводзілася безыліч лічбай: колькі на Гарадзеншчыне помнікаў, пастаўленых на месцах быльых расстрэлаў савецкіх грамадзян фашыстамі, у памяці аднаўленыя на фронце, у якім стаНЕ сёньня гэтыя помнікі, гаварылася пра варварства ў адносінах да манументаў, дзейнасць першасных арганізацый на месцах...

Аблеркаваныя больш нагадвалі

справаздачы, дзе-нідзе густа замечаныя на палітыцы. Напрыклад прафесар У. Верхась чамусьці пачаў выкладаць погляды на сучасны момент з пункту гледжання сваёй партыі камуністаў Беларусі. У зале недаўменна пераглядваліся, перашэствіваліся: навошта праводзіць партыі?

Упершыню асабіста слухаў шаноўна вэтэрана А. Цітова. Што й-ка заць — мастак, умее трymаць аудытую. Пачаў з таго, што ўлады не глядзяць за тым, каб схапіць за руку падлёткаў, якія зъбіваюць прозывішчы воінаў з мэмурнай помнікаў, а скончыў дэмагагічным патыньянем-сцвярджэннем: раней пра памяць загінуўшых клапаціліся партыйныя арганізацыі, то мо якраз бяды ў тым, што іх няма...

Народны дэпутат Беларусі М. Лак-ционы зусім выступаў не па тэмэ. Ён рагушча накінуўся на БНФ, Зянона Пазняка й іх прыхільнікаў. Гаварыў пра эмэрыканскія доляры, грамадзкія арганізацыі, якія развалі (!) Саюз. Увогуле, мог і не закранаць гэтых тэм, бо мы неаднаразова слухалі паважанага вэтэрана падчас ягоных выступленьняў на сэсіі Вярхоўнага Савета, яго заклікі да ваеннага саюза з Расеяй, інтэграцыю эканомікі рэспублікі ў эканоміку вялікага ўсходняга суседа. Але прычым тут помнікі?

28 траўня — 3 чэрвеня 1993 г.

ЭСПЭРАНТА

Гарадзенскі акуліст Лазар Замэнгоф

У архіўных дакументах, знайдзеных у Цэнтральным дзяржаўным гісторычным архіве Беларусі ў г. Горадні, значыцца імя лекара-акуліста Лазара Маркавіча Замэнгофа, які жыў у дому Разманінай на Паліцэйскай вуліцы, (цяперашня — Кірава). Захавалася асабістая распіска Л. Замэнгофа з наступным зъвестам: «Я, ніжэй падпісаны, ў складзе чыноўнікаў ваенна-медыцынскага ведомства, ў выпадку вайны жадаю выконваць ваенна-медыцынскія абавязкі па месцы майго жыхарства, ў г. Горадні.

Лазар Маркавіч Замэнгоф нарадзіўся ў г. Беластоку Гарадзенскай губэрні ў інтэлігэнтнай габрэйскай сям'і. Дзед і бацька працаў вікладчыкамі замежных моў. У тагачасным Беластоку насельніцтва (30 тыс.) складалася з 5-ці асноўных этнічных груп: палякаў, рускіх, габрэй, немцаў, беларусаў. У дзяяністве Лазар здолеў выучыць усе мясцовыя мовы, дасканала валодаў рускай, пісаў на ёй вершы. Съведка многіх нацыянальных канфліктаў, Л. Замэнгоф марыў аб нэйтральнай мове, агульнай для ўсіх людзей — як сродку, які ўсталое мір і павагу паміж народамі: «Я з дзяяністве пачаў марыць аб tym шчасльвым часе, калі ўзнікнучь мова ўкраіна, якія будуть з поўным правам належаць ўсім сваім грамадзянам, калі людзі зразумеюць і пакахаюць адзін аднаго».

З гэтай ідэяй Замэнгоф пачаў працаўца над стварэннем нэйтральнай мовы. Вучнем 8-ай клясы філаля-

Л. Замэнгоф».

гічнай гімназіі ён ужо стварае першы праект новай мовы. Але бацька дамагаецца, каб ён паступіць на медыцынскі факультэт Маскоўскага ўніверсітета.. Калі сын вучыўся у Маскве, Марк Замэнгоф, які лічыў задумку Лазара дарэмнай спрабай, спаліў рукапісы сына...

У бацькоў не хапала сродкаў вучыць сына ў Маскве, і Лазар вяртаецца да Варшавы, дзе працягвае адукацыю ў Варшаўскім ўніверсітэце. Атрымаўшы дыплём лекара, ён практикуе ў клініках Вены, а затым вяртаецца ў Варшаву. Днямі ён лечыць хворых, а вечары прысьвячае сваім двум ідэям — міжнароднай мове й безнацыянальной рэлігіі. У Варшаве Лазар Замэнгоф распрацоўвае другі праект мовы. Але на працягу двух год ён не можа знайсці выдавецтва, якое згадзілася б надрукаваць працу лекара асобнай кнігай.

Толькі ў 1887 годзе выходзяць у сьвет першыя падручнікі Эспэранта

на рускай, польскай, нямецкай і французкай мовах. Першую кнігу Замэнгоф падпісаў пэўдаднімам — «Доктар Эспэрант» — доктар, які спадзяеца. Пазней слова «эспэрант» стала агульная называй новай мовы, якая атрымала падтымку вучоных-лінгвістў, дзяржаўных дзеячоў розных краін сьвету.

У пошуках заробку сям'я Замэнгофа часта пераязджала з месца на месца. У каstryчніку 1893 года Л. Замэнгоф перасяляецца ў Горадню. Тут на працягу 4-х год ён працуе доктарам-акулістам. З поўнага збора твораў Л. Замэнгофа мы можем даведацца аб tym, што, жывучы ў Горадні, ён займаўся рэформай Эспэранта, рыхтаваў матэрыялы для кніжнай сэрыі «Бібліятэка», рэдагаваў часопіс «Эспэрантyst». У № 12 за 1894 год у ім ёсьць цікавая абвестка: «3 наступнага нумару (студзень 1895) наш часопіс поўнасцю будзе рыхтаваць Замэнгоф, які цяпер ня толькі рэдактар, але й яго адміністратор. Аб гэтым мы й інфармуем нашых паважаных чытачоў і просім афармляць падпіску ў самага Замэнгофа ў г. Горадні».

Большую частку творчай энэргіі Л. Замэнгоф аддаў стварэнню міжнароднай мовы, падручніку і слоўніку. Але гэтым ня вычэрпваецца яго талент. Ён таксама складаў вершы на мове Эспэранта. Многія радкі яго вершau сталі крылатымі выразамі для эспэрантystаў. Ягоны верш «Эспера» («Надзея»), пакладзены на музыку французкім эспэрантystам Фільенам Мэнью дэ Мэні, стаў міжнародным гімнам і гучыць на міжнародных кангрэсах і сістэрэах эспэрантystaў. Радкі гімна «Народы ў згодзе ўтвораць адно вялікае сямейнае кола» высечаны на гранітнай мэмарыяльной шыльдзе на дому № 5 па вуліцы Кірава ў Горадні.

Л. Замэнгоф пераклаў на мову Эспэранта многія класічныя творы, шэдэўры мастацкага слова, такія, як «Гамлет» Шэкспіра, «Лотры» Шылеры, «Рэвізор» Гоголя, «Казкі Андерсена» у 4-х тмах, «Біблію».

Сьветапогляд Л. Замэнгофа, яго жыццёвяя пазіцыя й філізофія адлюстраваны ў зборы пісмаў і прамоў на міжнародных кангрэсах. Поўны

паклапоцімся пра жывых! Хопіць слоў! Далі Бог, адрамантаваная хата ўдзельнікаў вайны, стварэнне яму нармальных умоў жыцця — куды больш значна, чым манумэнт, якіх досьць на нашай зямлі.

Раней мы часта чыталі: вэтэрну ёсьць да ўсяго справа. Такі журнالіцкі штамп. Ад пільнага вока састаўлена актыўіста нічога не ўсклізне. Сігналізаў пра ўсход: дрэнныя дарогі, аблічваюць у крамах, ходзяць у царкву, носяць широкія (вузкія) штаны, не паважаюць старэйших, жывуць не па сродках...

Сёньня частка вэтэрнікіх дзеячоў, і найперш з дэпутацкімі значкамі, рашуча кінулася ў бойку за ўласныя прынцыпы. Што ж не падабаецца? А ўсё, што не супадае з іх меркаваннямі. Гэрб, сцяг, новыя назвы вуліц, дзеянасць улад. Чыясыці нябачная рука зараз накіроўвае крыжовыя паход супраць намесніка старшыні гарвыканкамі Аляксандра Мілінкевіча. У гэзетах камуністычнага накірунку раптам зьявіліся допісы супраць яго. Прывічны, па-бальшавіцку раз юшаныя бяздоказныя, дзе акрамя лаянкі й прымітыўнага мысленія нічога добра гняма. Даўся ж у знакі Аляксандра Уладзіміравіч як сваімі артыкуламі ў прэсе, так і цвёрдай пазіцыяй дэмакратычнага кіраўніка. І справа тут не ў назвах вуліц, нават не ў надуманай спробе працягнучы праз сэсію гарсавета пытаныне аб пераносе помніка правадыру пралетарыяту (гэтае пытаныне наогул не ставілася на парадак дня). Усё куды больш сур'ёзна. Па-сутнасці, вядзецца дыскрэдытація праасобу А. У. Мілінкевіча беларусізаціі ў Горадні, вяр-

таныня да сваёй гісторычнай памяці й спадчыны. Звыш-і проста інтэрнацыяналісты раптам занепакоілісі лёсам вуліц Суворава, Чапаева, Сацыялістычнай. Горкага, Астроўскага і іншых на сёньня замежных для нас венчаных, палітычных і культурных дзеячоў. Занепакоілісі зменай звыклага ладу жыцця, прыходам да ўлады маладых палітыкаў прагматычнага кірунку. Ці не таму вэтэрны з ліку адстайніку Узброенных Сіл, быльых намэнклятурных работнікаў такчаста наведваюцца ў гарвыканкам, каб заявіць свой чарговы рашучы пратест з нагоды й без яе. А галоўнае нагадаць пра сябе, пацешыці старэчае самалюбства — вось мы вам пакажам, ёсьць яшчэ порах, ведай нашых. А каб

збор твораў Л. Замэнгофа ў 12-ці тмах выдадзены ажно ў Японіі ў 1973 годзе.

Сусьветная грамадзкасць даўно прызнала вялікае значэнне мовы Эспэранта ў міжнародных зносінах. Імя Л. Замэнгофа вядома ва ўсім сьвеце, а яго лінгвістычны твор — мова Эспэранта — вось ўжо больш за 100 гадоў жыве на зямлі. Філэзаф-гуманіст Л. Замэнгоф спадзяваўся, што Эспэранта стане сродкам аб'яднання ўсіх зямлян, паслужыць развіціцю братэрскіх зносін паміж людзьмі, незалежна ад нацыянальнасці, веравызнання й сацыяльнага паходжання. І сапраўды, мова Эспэранта стала мовай міжнародных зносін, асабліва ў апошнія дзесяцігоддзі, калі ўсё больш і больш пашыраюцца эканамічныя й культурныя сувязі паміж рознымі краінамі сьвету. Эспэранта стала адной з рабочых моў на міжнародных кангрэсах, на ёй чытаюць даклады й абараняюцца навуковыя дысертацыі.

На Эспэранта выдаецца звыш 200 найменняў газэтаў і часопісаў, найбольш вядомыя — «Чалавек і космас», «Міжнародны агляд», «Навуковы агляд». 45 радыёстанцый сьвету працаюць на мове Эспэранта. Дзесяткі мільёнаў людзей размайляюць і вядуць перапіску на Эспэранта, яна вывучаецца ў школах і вышэйшых установах розных краін сьвету.

Існуе Міжнародная Асацыяцыя эспэрантystaў з цэнтрам у Ротэрдаме (Нідерланды), існуюць дзесяткі арганізацый Эспэранта, ў тым ліку прафэсійных — ліг, аб'яднанняў, асацыяцый. Дыплёмы й атэстаты Міжнароднай акадэміі Навук ў Сан-Марыне, рабочай мовай якой з'яўляецца Эспэранта, высока ацэньваюцца ў дзяржавах Еўропы й Амэрыкі. Аўтарытэтны мі прыхільнікамі Эспэранта з'яўляюцца ААН (UNESCO) і Сусьветны Савет Міру.

«Эспера» — «Надзея» — так называецца Гарадзенскі Эспэранта-клуб, які з 1983 года дзейнічае пры гарадскім Доме культуры па вул. Дзяржынскага, 1. Тут беражна захоўваюцца копіі з архіўных дакументаў, у якіх (Працяг на 4-й стар.).

ЧАЭС імя Леніна

«Барысаўская макаронная фабрыка імя У. І. Леніна», напэўна, і сёньня гэтак жа завеца. Недарэчна-съмешная назва. Чарнобыльская атамная электрастанцыя таксама была «кім У. І. Леніна». Злавесна-жыццёвая назва, якая без лішніх словаў адлюстроўвае сапраўдную, а не рэкламную сутнасць савецкай улады. «А цяпер, ядрону маць, і Чарнобыль будуть знаце!»

Злачынства стагоддзя, а потым замоўчаныне, сакрэтнічаныне (вядома ж — у імі «дзяржаўных інтарэсах»), хлуснія. Сълюнкоў у партыйным съвербе рапартуе Маскве: спрэвімся самі. Мы, беларусы, кінутыя й нікому не патрэбныя, абыяненныя» у радыёфобіі маскоўскім акаадемікам Глыбіным з хеўрай, якія зрабілі

Падумалася: цікавая справа! Тав. Лакцюшын, дэпутат Вярхоўнага Савета рэспублікі, і яго аднадумцы-вэтэраны, абрысныя не народным галасаваньнем, а на пленумах і канферэнцыях, сёньня вядуць рэй супраць сувэрэнітetu Беларусі, яе дзяржаўнай мовы, незалежнасці. Паразважайце над тэктамі выступленіяў гэтых «выбраных» народнікаў», як правіла, старшыні гарадзкіх і раённых арганізацій вэтэранаў вайны й працы. Шмат аб чым гавораць вынікі паміеннага галасаваньня па тых ці іншых пытаньнях.

50-годзе перамогі над фашысцкай Германіяй сапраўды вялікае съвята. І дзіўна цяпер чуць пра пахаванні салдат Вялікай Айчыннай. Чые косьцы ўсё яшчэ ляжаць на зямлі. Паўстаддзя не хапіла, каб зрабіць гэта. Усё не ставала сродкаў. Аб вэтэранах заўсёды ўспаміналі толькі перад круглымі датамі. І ўзводзілі пампезныя мэмарыялы — халодныя ўтрачытыя. Не шкадавалі мільёнаў трошы. А той жа час па вёсках бедавалі адзінокія салдацкія ўдовы. Мне даводзілася на раз пісаць пра гэтых жанчын, для якіх дроў прывесць ці комін пеклакасці ставалася вялікай праблемай.

Цяпер з'явілася задумка чарговага помніка — той удаве салдата, што загінуў на фронце. Зноў жывы чалавек і клопат пра яго падміненца каменай скульптурай. Так прасыцей, чым штодня дбаць пра старога вэтэрана, вырашаць яго праблемы. Зноў будзе месца для правядзення ўрачыстасцяў, дзе будуть гучыць высокія словаў пра подзвіг народу, падзяка воінам — жывым і мёртвым. Дык

візиты былі больш пераканаўчымі, не пашкодзіць і чырвоны сцяжок вышэй галавы ўзняць, накрэмзіць на паперцы заклік накшталт «беловежскіх говор» — путь к предательству!...

Запомніліся слова аднаго з верхаводаў камуністай горада Архіпава падчас першамайскага мітынгу. У адказ на не вельмі ўдале выступленне кіраўніка гарадзкай філіі Грамады шаноўны навуковец заклікаў сваіх прыхільнікаў і аднадумцаў прыслухоўвацца да думкі, якая не супадае з асабістай. Трэба навучыцца пераконацца не толькі съвістам і крикам, а аргументамі, доказамі. Калі ж гэтага няма, то лепш памаўчаць. Гэта я даю ад сябе.

В. КАВАЛЕЎ.
г. Горадня.

● Пошта Недарэчны ліст

Паважаная рэдакцыя! Я выпісаў на другое паўгодзе газету «Пагоня», а пакуль што купляю яе ў кіёску.

Трымаю ў руках два апошнія нумары, 11-ы 12-ты, якія варта было б пахваліць, калі б не адзін вялікі «пракол»: артыкул «Вось табе й «воля», Беларусь...» у адзіннадцатым нумары. Зрэшты, сам артыкул ня варта таго, каб пра яго зъвесты выказвацца нейкія меркаваніні. Гэта ліст не проста нацыяналіста, але чалавека, апантанага ненавісцю да іншага народа. Да таго ж аўтар абражает сябе як толькі палякаў, але і беларусаў-каталікоў, называючы каталіцызм і вунію «съміяротнымі

ворагамі» беларускага народа. Зъдзіўляе, што рэдакцыя палічыла неабходным надрукаваць гэты анатанімны (!) ліст, у якім хутчэй тэндэнцыйныя эмоцыі, чым пазіцыі, падмававаны фактамі (цытую вашыя словаў з уступу).

</div

28 траўня — 3 чэрвеня 1993 г.

5

ЛІТАРАТУРА. ПЕРАКЛАДЫ

Літаратура. Пераклады:

Перабіраючы свае архівы, я знайшоў гэты пераклад апавядання Гайнрыха Бёля. Рабіў яго яшчэ будучы студэнтам перакладчыцкага факультэта Менскага інстытута замежных моў, а было гэта ў год прысуджэння Бёлю Узнагароды Нобеля. Аднак у тых часы вядомы нямецкі пісьменык быў у савецкай няласцы, вядома, пра публікацыю перакладу не было ў мовы, апавяданье Гайнрых Бёль прапанаву ўваже чытачоў «Пагоні».

Уладзіслай Струміла.
Г. Вільня.

Калі мне споўнілася 13 гадоў, я стаў каралём Капоты. Я сядзеў якраз у сваім пакой і сціраў «не» у слове «нездавальнічаю», якое стаяла ў канцы майго заданьня. Мой бацька Піг Гі I, кароль Капоты, выбраўся на чатыры тыдні ў горы на паляваньне, і заданье мне трэба было паслаць кур'ерам. Я разылічваў на дрэннае асьвятленне ў паляўнічых павільёнах, аднак старана выціраў «не», і ў гэты час да мяне дэнёсся моцны крык з вакна:

— Няхай жыве Піг Гі II!

Праз хлівіну ў пакой увайшоў мой камэрдынэр, ужс на парозе ўпаў на калені і прашаптаў:

— Няхай пррабача Ваша Карапеўская Вялікасць, што я паведаміў пану прэм'еру аб той папяросе Вашай Карапеўской Вялікасці.

Паводзіны камэрдынера мне не спадабаліся, я загадаў яму выйсьці, а сам зноў заняўся няшчасным «не». Мой хатні настаўнік ставіў адзнаку заўсёды чырвоным чарнілам. Церучы па адным месцы, я зрабіў у сыштку дзірку. У гэты час мне зноў перашкодзілі. Увайшоў прэм'ер, у дзвіярах стаў на калені і ўсклікнуў:

— Няхай жыве Піг Гі II, няхай жыве, няхай жыве! — Пасъля чаго ён дадаў: — Ваша Карапеўская Вялікасць, люд хоча Вас бачыць!

Нічога не разумеочы, я адлажыў у бок сцірку, строс з рук пыл і запытаў:

— Чаму люд хоча мяне бачыць?

— Бо Вы — кароль.

— З якога часу?

— Паўгадзіны таму надаз Вы сталі каралём. Яго Карапеўская Вялікасць, Вашага бацьку, застрэлі на паляваньні Шасакі. (Шасак — скарочаная назва ад «шалёны садыст Капоты»).

— Ох, гэтыя Шасакі!

Пасъля чаго я пайшоў усьлед за прэм'ерам і, стаўшы на балконе, пакаўся народу. Вельмі заклапочаны, я толькі ўсміхайся і махаў рукамі.

Спонтанная дэманстрацыя працягвалася калі дзяўлю гадзін. Толькі вечарам, калі пашарэла, народ разыйшоўся, аднак праз некалькі гадзін ён зноўку прайшоў перад палацам — на гэты раз то быў паход з паходнямі.

Я пайшоў у свой пакой, парваў сыштак з заданьнямі і шматкі паперы выкінуў на ўнутраны падворак палацу. Там, як я даведаўся пасъля, іх сабралі збіральнікі памяткай і прадалі ў чужыя краіны, дзе да сёняшняга дні захаваліся доказы слабой аргументації.

Пачаліся месяцы цяжкай працы. Шасакі спрабавалі арганізаваць путч, аднак Дасакі (дабрадушны садысты Капоты) і армія путч задушылі. Калі бацька быў пахаваны, адбылася мяна каранація ў Капоцкім саборы. Цяпер я быў вымушаны прымасаць уздзел у паседжаннях парламэнту і падпісаць розныя паперы, аднак увогуле быць каралём мне падабалася, бо ў стасунку да майго хатніх настаўнікаў я мог прыбягаць да мэтадаў, якія не стасаваў раней.

Калі на ўроку ён пытаў у мяне:

— Ці я скажа мяне Ваша Карапеўская Вялікасць, якія правілы існуюць для няправільных дробаў?

Я адказаў:

— Не скажу.

І настаўнік нічога мяне зрабіць.

Калі ён гаварыў:

— Ці лічыла б Ваша Карапеўская Вялікасць рэчай нязноснай, калі б я напрасіў, каб Вы напісалі, якім матывамі кіраваўся Вільгельм Тэль, забівачы Гэсснера?

Я адказаў:

— Так, я лічыў бы гэта нязноснай речай.

І я патрабаваў, каб ён сам пералічыў матывы. Вось такім чынам, зусім бяз цяжкасцей, я прайшоў поўную адукцыю. Я спаліў усе падручнікі і сышткі і аддаўся сваім улюбёным забавам: гуляў у мяч, кідаў у дзвёры сцізорык, чытав дэтэктывы і прыступічай на доўгіх канфэрэнцыях з кіраўнікамі кіна пры двары. Я загадаў, каб былі закуплены ўсе мае любімія фільмы, а ў парламэнце я выступіў са школы-

калі мне споўнілася 14 гадоў, мяне прызначылі камандзірам 8-га палка, надаючы званьне палкоўніка. Гэдвіг стала маёрам. Цяпер мы павінны былі ад часу да часу праезджаць перад фронтам палка, прымасаць уздзел у вячэрах у Касыне і падчас урачыстых съвят прышпільваць ордэны на грудзях заслужаных салдат. А пасъля здарылася гэта гісторыя з Паскопакам.

Паскопак, салдат чацвёртага эскадрону майго палка, у адзін суботні вечар дээртаваў, каб усьлед за нейкай цырковай артыстыкай павандраваць у другую краіну. Яго, аднак, схапілі і пасадзілі ў турму, пасъля чаго вайсковы tryбунал прыгаварыў яго да

колькі пажадае мяне душа. Гэдвіг жа, якой мяне трэба было рабіць школьнія заданьні, расківала на вачах.

На другі дзень нашага прыезду ў Пялюшкава, у горадзе пачалі раскліваць вялікія афішы, на якіх мы адразу звярнулі ўвагу: «Цырк Хупкэ. Славутая артыстыка Гуля са сваім партнёрам Юргенам Пасткапам». Гэдвіг тут жа ўсклікнула:

— Піг Гі, падумай аб нашым жыцці. Паскопак табе дапаможа.

У нашую гасцініцу кожную гадзіну прыходзілі тэлеграмы з Капоты, у якіх паведамлялася аб перамозе Дасакаў, съмерці Пэльцэра, рэарганізацыі войска. Новы прэм'ер — называўся ён Шмідт — і быў кіраўніком Дасакаў, прасіў мяне, каб я вярнуўся і з рук народа ізноў прыняў жалезнью карону каралёў Капоты.

Я вагаўся некалькі дзён, але напашце перамог страх Гэдвіг перад школьнімі заданьні. Такім чынам, я пайшоў у «Цырк Хупкэ» і сказаў, што хачу паразмаўляць з Паскопакам. Приняў ён мяне з вялікай радасцю.

— Мой забавіцель! — усклікнуў ён, стоячы ў дзвіяраў свайго вагончыка. — Што я могу для Вас зрабіць?

— Мы хочам жыць, — проста сказаў я.

Паскопак расказаў пра мяне Хупкэ. Я пачаў прадаваць у цырку спачатку ліманад, потым папяросы, затым гуляш. Атрымалі свой вагончык. Праз некаторы час я стаў касірам. Узяў іншае прозвішча — Цюкэ. Вільгельм Цюке. І з гэтага часу тэлеграмы з Капоты мне перасталі прысылаць.

Там лічыць, што я памёр, затінуй, а я тым часам вандрую з расківатачай Гэдвіг пад сьвеце ў цырковым вагончыку. Удыхаю ў сябе пах чужых краін, бачу іх, цешуся вялікай павагай у Хупкэ. І калі б я тое, што ад часу да часу да мяне прыходзіць Паскопак і расказвае пра Капоту, калі б не яго жонка, чароўная артыстыка Гуля, якая кожны раз патарае мяне, што муж яе жыве дзякуючы мяне, я б зусім не памятаў аб тым, што калісці быў каралём.

Аднак нядыўна я знайшоў сапраўдны доказ майго колішняга каралеўскага жыцця. Мы былі якраз на гастролях у Мадрыдзе, і ранкам я з Гэрвіг гуляў па горадзе. Вялікі шэры будынак з надпісам «Народны музей» прыцягнуў нашую ўвагу.

— Зойдзем, — сказала Гэдвіг.

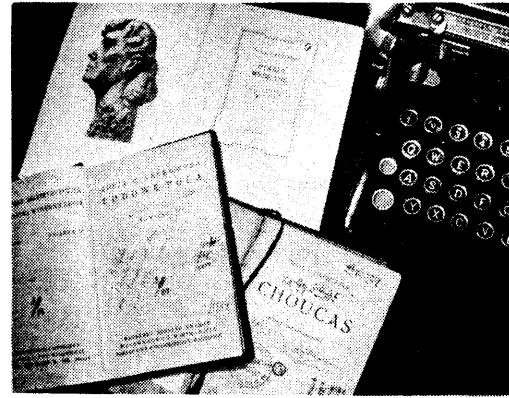
Мы ўвайшлі ў адну вялікую залу, якая знаходзілася краіху збоку і над якой была бачна шыльдачка «Палеаграфія». Нічога не прадчуваючы, мы разглядалі паперы розных презідэнтаў і каралёў і дайшлі, нарэшце, да шклянай вітрыны, на якой была наклеена белая вузкая картачка «Каралеўства Капоты, ад двух год рэспубліка». Я ўбачыў паперы свайго дзеда Вука II-га, кавалак вядомага Маніфесту Капоты, які ён сам склаў, знайшоў таксама картку з паляўнічага дзённіка майго бацькі, а ў канцы картку з ўласнага сыштку — кусок бруднай паперы, на якім я прачытаў: «Жабы квакаюць у рацэ». Я сарамліва павярнуўся да Гэдвіг, але яна толькі ўсміхнулася і сказала:

— Гэта было калісці.

Мы хуценька выйшлі з музея, бо была ўжо першая гадзіна. А трэцій пачыналася прадстаўленне, а другой гадзіне мне трэба было адчыніць касу.

Успаміны маладога караля

пакараньня сьмерцю. Мне як камандзіру палка трэба было падпісаць прысуд, аднак я толькі напісаў: «Прыгавор змяніць на 14 дзён турмы. Піг Гі II». Гэтыя некалькі слоў і «заварылі кашу». Афіцэры майго палка ўсе да аднаго пазрываюць свае эпалеты і зага-

далі маладому паручніку рассыпаць іх у майго пакой. Ордэны яны таксама пазрываюць. Уся армія Капоты далучылася да бунту, такім чынам вечарам майго пакой быў завалены эпалетамі і ордэнамі. Карціна была ня з лепшых.

Людзі, прауда, кричалі ў мой адрас «ківіт», аднак яшчэ ў ту ж самую ноч Пэльцэр паведаміў мене, што ўся армія перайшла на бок Шасакаў. Быў чутны крик і стрэлы, дзікі траск аутаматаў разыдзіраў цішыню. Дасакі, прауда, прыслалі мене асабістую стражу, але на працягу ночы Пэльцэр перайшоў на бок Шасакаў, такім чынам я разам з Гэдвіг вымушаны быў уцякаць. Мы забралі з сабой вонратку, грошы і сэтыфікаты, Дасакі прыслалі таксі, і нам з вялікімі цяжкасцямі ўдалося даехаць да пагранічнай станцыі, дзе мы ўжо амаль без сілы селі у спальны вагон другой клясы і пaeхалі на захад. На граніцы Капоты былі чутны стрэлы і дзікія крикі — страшная музика бунту.

Exhal мы чатыры дні і сышлі ў горадзе, які называўся Пялюшкава. Пялюшкава (гэта я ўспомніў урок гэаграфіі) было сталіцай суседнай краіны.

Тым часам Гэдвіг і я пазнавалі рэчы, якія навучыліся цаніць: горкі пах чыгункі, смак сардэлек на чужых вакзалах, акрамя таго, я мог курыць,

Вайсковая спэцыяльнасць не да густу

Яшчэ нядыўна спэцыяльнасць кадравага вайскоўца была паважанай сярод гарадзенскай моладзі. Толькі за апошнія тры гады ў вайсковыя вучэльні, якія размешчаны на тэрыторыі сувэрэнай Беларусі і за яе межамі, выказвалі жаданье па-

паць што год прыкладна 40 выпускнікоў шkol і ПТВ. Аднак сёлета гэта пажадалі толькі трох юнакі ў Гарадзенскім раёне.

Г. В.

28 траўня — 3 чэрвеня 1993 г.

КАНФЭСІІ

З 1937-м годам, сябры!

На паліцах кнігарняў зьявілася кніжка пад назовам «Храналогія гісторыі Беларусі», выдадзеная ў сэрыі «Энцыклапедычная бібліятэчка «Беларусь». Як пазначана на вокладцы, гэта «3-е выданье, перапрацавана і дапоўнена». Варты дадаць, што першае было надрукавана ў 1982-м годзе. Як нас запэўніваюць «складальнікі», у новым выданні «больш поўна адлюстраваны падзеі на Беларусі...». З гэтым нельга не пагадзіцца. У кнігцы, дзе на вокладцы недарэчна суседзяць Пагоня й беларускі герб беларуса — шматлонны БЕЛАЗ, сапраўдна зьявіліся загадкі пра бітву пад Воршай і (які жах!) нават пра 25-га сакавіка 1918 года. Але гэта ўсё, як той казаў, касметыка.

Непарушнай застаўся галоўны саўдэпскі падзел нашае гісторыі: 57 старонак асьмяяльца падзеі ад дагістарычнага пэрыяду (першая згадка пра 100—40 тысяччы гадоў таму) і да сумнаводнага 1917 году. На пэрыяд ад 17-га году й да 30-га сънежня 1991 году прыпадае 136 старонак. Але вы не падумайце, што я заклікаю юкладальніку зьменшыць прaporцы! Ім яе трэба павялічваць да бязконцасці, бо яны проста вырашылі «не кранаць святое». Я магу гэта даказаць. Паважаныя чытачы, хочае даведацца, якімі галоўнымі датамі, напрыклад, вызначаецца для беларусаў 1937 год? Калі ў вас няма кніжкі пад рукою, я думаю, мне варты працьтаваць гэты разьдзел цалкам. Тым больш, што шмат месца гэта ня зойме:

«1937 год.

Усебеларуская нарада жанчын-трактарыстак.

Усебеларуская нарада ініцыятару стаханоўскага руху.

Апубліканне праекта Канстытуцыі БССР для ўсенароднага абмеркавання.

Працяг работы 12-га (надзвычайна-га) Усебеларускага з'езда Саветаў рабочых, сялянскіх і чырвонаармейскіх дэпутатаў; прыняцце новай Канстытуцыі БССР (19.2.1937 г.)

Рэспубліканская нарада передаві-коў сельскай гаспадаркі. 16-ы з'езд КП(б)Б.

Узнагароджаньне Менскага фізкультурнага тэхнікума ордэнам Пра-коўнага Чырвонага Сцяя.

Вышай 1-ы нумар газеты «Со-ветская Беларуссия» — орган ЦК КП(б)Б.

Выстаўка «БССР за 20 год», прысь-вечаная 20-годдю Каstryчніцкай рэвалюцыі.

Выбары ў Вярхоўны Савет СССР 1-га скліканьня.

Пабудавана 1-я чарга Аршанска-гага льнокамбінату.

Як кажуць у такіх выпадках: «каментары не патрэбны». Але я зязу нават адсюль карысную інфармацыю, якой, па ідзі, павінны зацікавіцца й тыя, хто выдае «Кнігу рэкордаў Гінэса». Ва ўсялякім выпадку я цяпер ведаю, што праект канстытуцыі можна «усенародніць» крыху болей, чым за два тыдні.

У прадмове «складальнікі» і рэ-дактары кнігі» пішуць пра тое, што «з удзячнасцю прымуць усе слушныя заўвагі па ўдасканаленію і да-пауненію храналогіі ўлічаць іх пры-падрыхтоўцы новых выданняў». У мяне будзе толькі адно слушнае й грунтоўнае пажаданье: «Хлопцы, кіньце вы гэту справу!».

Я. ДУБРОУСКИ,
г. Менск.

Нехадавы тавар

Аж ахнулі ад зьдзіўлення Берась-цейскія мытнікі, калі нарэшце выра-шилі прaverыць зъмесціва пяці вялікіх тэрмасаў у турыста Б., які ад «язджалі» у суседнюю Польшчу. Замест гарачай кавы ці гарбаты перад вачыма мытных кантралёраў блішчэлі чырвоныя коркі літровых бутэлек супірту «Гаспадзін».

Дарэчы, «нядалы» турыст ужо працяглы час ездзіць да Польшчы з гэтымі тэрмасамі і заўжды казаў інспэкцыі, што тэрмасы — нехадавы тавар на торжышчы суседніх краін, але яму няма чаго болей везьці.

Г. КРЫВЕЦ

На фэсьце ў Жыровічах

Невялічкі пляц перад Святахыроўскім кляштаром быў запоўнены легкавікамі так, што нават пешшу працісніцу было цяжка. А машыны ўсё пад «язджалі» пад «язджалі». Тыя, каму не хапіла месца на пляцы, паркавалі свае транспартныя сродкі праста на бліжэйшых вуліцах. Угледаўся ў нумары легкавіку і здзіўляўся. Божухны, здаецца, ўвесі съвет зъехаўся сюды, ў Жыровічы. Якіх тут толькі машын не сустрэнеш! Вось прынёшліся гуртам легкавікі з Берасьцейшчыны, а там, непадалёк, цэлым шэрагам у сутоныні ліпава стаяць аўтобусы з літарамі «МИА», «МГБ», «РВГ», «ВТД». Калі пачынаеш праціскацца скроў гэтыя бліскучыя шыкты, заўважаеш, што нямала гасцей даехала да нас з Летувы, Латвіі, Рэsei, Польшчы.

Усе, хто прыехаў, апрануты ў съвяточныя строі, настрой іх узяняты. Людзі нетаропка накіроўваюцца да галоўнай брамы кляштара, пры су-тыкненнях ветла ўсымхаюцца адзін аднаму ці робяць выгляд, што нічога не здарылася.

На прыступках галоўнай царквы кляштара (усіх іх пяць) гасцей вітаў Мітропаліт Менскі й Слуцкі Філярэт, ля яго стаяць іншыя чыны пра-васлаўнай царквы на Беларусі. Побач іх заўважаю ўладыку Гарадзенскага

Ваўкаўскага Валянціна. Паводаль іншыя съвяты, манахі й манашкі. Мітропаліт Менскі й Слуцкі Філярэт пачынае пералік ганаровых гасцей. Сярод іх чую нават імёны прадстаўнікоў праваслаўнай дыяспary з Ташкента, Сібіры, Масквы, Кіеву.

Расчыніяцца брама, й съвяты разам з гасцямі ідуць ў глыбкі храма, бліжэй да алтара. За імі пачынаюцца рух манахі, вернікі, праста ахвочыя. Усе нясуць у руках кветкі — пераважна ружы — і складаюць іх пад вобразы съвятых моляцца. Палепраць царквы хутка запаўняецца на-тоўпам. Людзей набіраецца столькі, што працісніца ці хоць паварушыць рукой амаль немагчыма.

Пачынаеца набажэнства, яго вядзе Мітропаліт Менскі й Слуцкі. Па храму разносяцца слова імшы «возлюбі ближнега свога», не дай зачарстветь душе. Воздавай дань богу и сыну его Іисусу». Хор падхоплівае ўрочыстыя слова набажэнства. Уяўленыне такое, што быццам трапіў у съвет, які напоўніўся прыгажосцю, дабрынёй, і будзе такім вечна. Набажэнства набірае моцы, віруе па ўсіх кутах душы. На вакон некаторых вернікаў сълёзы. З трэскам гараць ваксовыя съвечкі, ладан. Чуюцца слова съвятой малітвы аб пакаянні.

Непадалёк мяне на прыступках

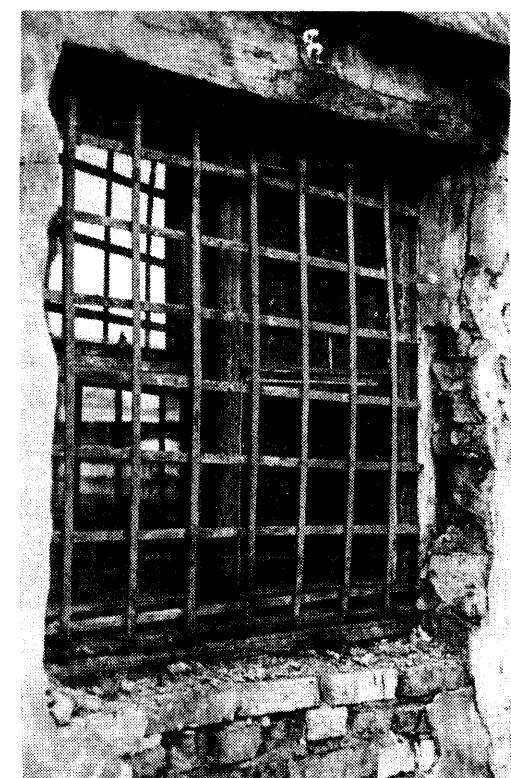
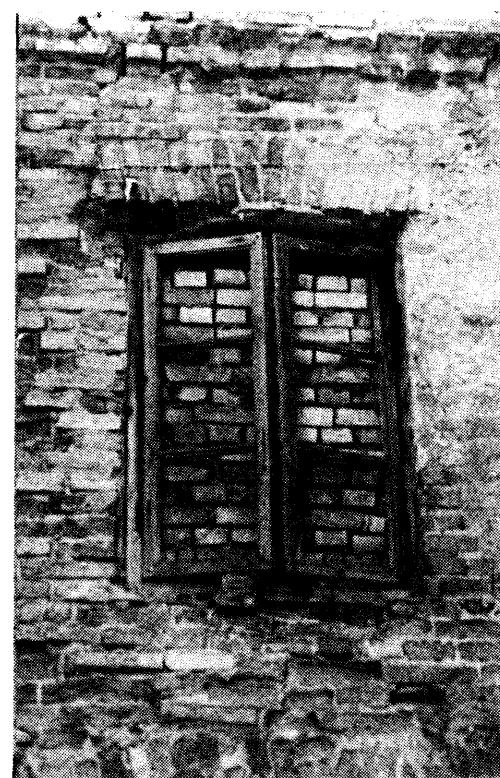
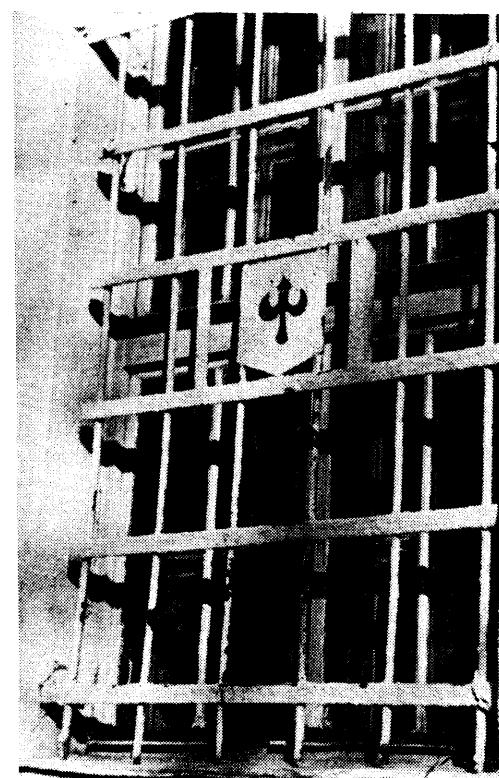
алтара рыхтуеца працесія з харугвамі. На чале яе гуртуюцца съвяты, пачынаеца шэсцьце. Людзі, якім не хапіла месца ў храме, вітаюць працесію. Да іх са словамі вучэння Божага зъвяртаеца Мітропаліт. Ён нагадвае ўсім, што больш як 400 год на съвятую зямлю Беларусь у Жыровічах ступіла нага Багародзіцы прынадзевы Марыі. Гэта свідчанье таго, што Багародзіца зъяўляеца заступніцай зямлі беларускай. І, можа, толькі дзякуючы яе абароне, мы, дзецы зямлі беларускай, въіхалі, вытрывали й пачалі адраджацца.

Г. АСТРОУСКИ,
Горадня — Жыровічы.

Для аздараўлення дзяцей

Экалягічны цэнтр створаны нядайна на кафэдры дзіцячых хвароб пры Гарадзенскім клінічным дзіцячым шпіталі. Цэнтр мае на мэце выяўленыне чистых зонаў на тэрыторыі ўсёй рэспублікі й стварэнне на гэтых плошчах санато-рыяў і дамоў адпачынку для дзяцей, пацярпейшых ад аварый на ЧАЭС.

Г. У.

Вокны.

Фатаграфаваў А. УЛАДАСЕВІЧ.

Краязнаўчы музэй

(Пачатак на 4 стар.).

Але ў любой сітуацыі, нават самай дрэннай, ёсьць свае плюсы. Так, мы не стварылі сваёй панарамнае культура-лягічнае ды гісторыяграфічнае карціны. Але мы не стварылі нявартах падрабак, накшталт тэлефільма Летувіскіх тэлевізій пра «карала Міндаўгаса й ягона га сына Войшвілкаса ў каралеўскім замку Ворутэ», які паказалі па Астанкіне ў дэн незалежнасці Летуву...

У прадмове «складальнікі» і рэдактары кнігі» пішуць пра тое, што «з удзячнасцю прымуць усе слушныя заўвагі па ўдасканаленію і да-пауненію храналогіі ўлічаць іх пры-падрыхтоўцы новых выданняў». У мяне будзе толькі адно слушнае й грунтоўнае пажаданье: «Хлопцы, кіньце вы гэту справу!».

Я. ДУБРОУСКИ,
г. Менск.

пісаі Ігнат Абдзіраловіч яшчэ ў дваццатых гадах, беларусы ўвабралі ў сябе як чыста заходні прагматызм, так і ўсходнюю «шырату душы».

А цяпер зноў пра ролю Менска ў разыўціці ці адраджэнні культуры. Калі гаварыць пра разбурэнне традыцыяў, дык у гэтым сэнсе пра-вінцыя, а дакладней быўшыя цэнтры культуры — Тураў, Полацк, Ворша, Клецак і г. д. — стражлі пепараўнальна больш, чым Менск. Яшчэ Імануіл Кант пісаў, што культура — гэта ня толькі й настолькі традыцыя, але яшчэ й творчасць. Самае страшнае тое, што ў праўніцы была пабурана на толькі культурнай традыцыя, але амаль цалкам зьнішчаны творчы асяродак. І якім бы наступствам сацыялістычнае гіперцэнтрапізацыі не было тое, што асноўная і пераважная большасць творцаў жыве ў Менску, гэта — рэчаіснасць. Хоць колькасць — якасць — рэчы не сінанімичны, тым не менш творчы патэнцыял Менска застаецца велізарным. Лішне казаць, што ідэя культуроава экспансіі нашае бытой сталіцы — Вільні, нарадзілася таксама менавіта тут...

Канешне, ёсць залежала ад пункту гледжання на тое, што мaeца пад паняццем уласна беларуское культуру. Узяць, напрыклад, беларускі балет. З пазіцыі адраджэнні ён, атрымліваеца, не наш, бо пабудаваны па агульнае клясычнае схеме, але не на традыцыях быльых тэатраў Радзівілаў, Агінскага, Тызэнгаўза. Але ў адным з інтэрвью кіраўнік балету Валянцін Елізар'ев, сам не беларус, на пытанье, чаму ён не размаўляе па-беларуску, пакліў: атрымліваеца, што хлеб чужы ем? Але ж я стварыў у вас балет, які ня сорамна паказаць на любой пляцоўцы свету. Гэта хіба не лічыцца?

Адно — аднаўляць традыцыі, іншае — займацца ўласнай творчасцю. І на варта спрабаваць вызначыць, што больш істотна. І тое, й другое разам складаюць адно цэлае — беларускую культуру. А вынік залежыцца толькі ад таленіў якіх-небудзіянымі, хто гэтым здзяйсніцца. Дык давайце ж лепшня будзем спрачаца, а кожны хай шчыра робіць свою справу.

Але́сь АСТРАУЦОУ,
г. Менск.

28 траўня — 3 чэрвень 1993 г.

7

31, ПОНДЕЛЬНИК**БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ**

9.00. Пад купалам сусвету. **9.15.** «Мачаха». Мастацкі фільм. **16.30.** Тэлевізны дом кіно. **18.00.** «Дзёнікі. Прынёмання» (Гр.). **18.25.** Спадчына. **19.00.** Абласныя навіны (Брэст). **19.10.** Не абышто. **19.40.** Весні гарсавета. **20.05.** «Радар». Пра бяспеку руху. (Гр.). **20.25.** Слуху «1». Выступленне начальніка галоўнага управління пажарнай аховы МУС Беларусі генерал-маёр унутранай службы В. П. Астапава. **20.40.** Кальханка. **21.00.** Панарама. **21.35.** Спартыўны тэлекур'ер. **22.00.** I Беларускі фестываль песні і пазэй. «Максім». Рок-опера. Пасля заканчэння — НІКа; Мастацкі фільм «У смерці дрэннія слава»; Пад купалам сусвету.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00. **8.00.** **11.00.** **14.00.** **17.00.** **20.00.** **23.00.** Новости. **5.20.** Утренняя гімнастыка. **5.30.** Утро. **7.55.** Фірма гарантуе. **8.20.** Мультфільм. **8.35.** Прем'єра художественного фильма «Просто Мария» (Мексика). **9.20.** Торговы мост. **9.50.** «Человек Пацифіды». Научно-популярный фильм. **2-я серыя.** (Австралия). **10.50.** **00.10.** Пресс-экспрэсс. **11.20.** «Жыць і приключнія чатырох друзей». Художественный фильм. **2-я, 3-я і 4-серыі.** **12.50.** «Однокашнікі». Художественный фильм. **2-я серыя.** **14.25.** Телемісткі. **15.10.** Телешоу «50+5». **16.30.** Клуб 700. **17.25.** Межгосударственный тэлеканал «Останкіно» представляет программу «Отражение». **17.50.** Погода. **18.00.** «Просто Мария». **18.45.** Миніяторы. **19.00.** ТВ-версія. **19.40.** Спакойной ночі, малышы! **20.40.** Пушкін пасвяцяецца. **21.10.** Футбол. Отборочный матч чемпиона мира. Сборная Исландіі — сборная России. **23.25.** Л-клуб. **00.20.** «Человек Пацифіды». **2-я серыя.**

КАНАЛ «РОССІЯ»

7.00. **13.00.** **19.00.** **22.00.** Вести. **7.25.** Время деловых людей. **7.55.** Параллели. **8.10.** Шарман-шоу. **9.40.** «Дела семейных». К Международному дню защиты детей. **10.10.** Уставы младенца. **10.40.** «Жывая конституция». Документальный фильм из цикла «Власти на согласии» (США). **11.10.** «Магінічні чарна і белая». Художественный фильм. **12.25.** Досуг. **12.40.** Крестьянский вопрос. **13.40.** Играет В. Абраамов (актор-двойник). **16.30.** Сделано в Индонезіі. **16.20.** Звездный час. **17.25.** Технодром. **18.05.** Погода. **18.10.** «Брэсціе і выигрывайте». **18.40.** Эхо недели. **19.10.** **20.40.** «Горчыч і другіе». **17-я і 18-я серыі.** **19.40.** Спакойной ночі, малышы! **21.10.** О чём молчат писатели. **22.20.** «Новая студія» представляет: Бономд, Жынеописание, Монтах, Здравствуйте, Джем-сейшн. **00.00.** Прэс-экспрэсс.

КАНАЛ «ПОЛЬША-I»

7.00. Кофе или чай. **10.00.** Новости. **10.10.** Мама и я. **10.25.** Домоханники дома. **10.50.** Поговорим о детях. **11.00.** «Смерть учніка». Серыял пр-ва Германия. **12.00.** Документальный фильм. **13.00.** Публіцыстическая программа. **13.00.** Новости. **13.10.** Программа дня. **13.15.** Сельскохозяйственная программа. **13.45.** Путешествие незнакомое. **14.05.** Наш век. **15.00.** «Смертыя вопрекі». Документальный фильм. **15.25.** Каталог памятников. **15.35.** Документальный фильм. **16.05.** Под обстрэлом. **16.30.** Композитор і его город. **17.00.** Программа на вечер. **17.05.** Программа для подростков. **17.50.** Музыкальная программа. **18.00.** Телезікспрэс. **18.25.** Художественный журнал. **19.05.** Экологіческій журнал. **19.35.** Далучэнне. **20.00.** Вечерніка. **20.30.** Главный выпуск новостей. **20.45.** Спортивная студія. **21.05.** Наша польская. **21.30.** Тэлеканал «Радыё-Брест». **22.20.** Автомаг. **22.25.** Спортивная студія. **00.20.** «Человек Пацифіды». **2-я серыя.**

КАНАЛ «ПОЛЬША-II»

7.00. Кофе или чай. **10.00.** Новости. **10.10.** Мама и я. **10.25.** Домоханники дома. **10.50.** Поговорим о детях. **11.00.** «Династія». Серыя 191. **11.50.** Право на каждый день. **12.00.** Школа для родителей. **12.20.** Дети это любят. **12.30.** Театр или мир. **13.00.** Новости. **13.10.** Программа дня. **13.15.** «Слэйт». Серыял пр-ва Англіі. **14.15.** Историческая программа. **15.30.** Чрезвычайный пересмотр. **16.00.** Сенсацыя XX века. **16.30.** Презентация. **17.00.** Программа для подростков. **17.45.** Розыгрыш лото. **17.50.** «Приключение Гукки Фіна». Серыял пр-ва Японіі. **18.10.** «Поколенія». Серыял пр-ва США. **18.35.** Мир женщин. **19.05.** Сообщество в культуре. **19.35.** Развлекательная программа. **20.00.** Панарама. **21.05.** Студія второй программы. **21.10.** Развлекательная программа. **21.30.** Автомаг. **22.20.** Спортивная студія. **22.35.** Наша польская. **23.05.** Сентиментальная встреча. **23.30.** Праздник каждого дня. **23.45.** Спакойной ночі, малышы! **24.00.** Спортивная студія. **00.05.** «Ролан Гаррос». Теннісный турнір.

КАНАЛ «ПОЛЬША-III»

7.00. Кофе или чай. **10.00.** Новости. **10.10.** Мама и я. **10.25.** Домоханники дома. **10.50.** Поговорим о детях. **11.00.** «Династія». Серыя 191. **11.50.** Право на каждый день. **12.00.** Школа для родителей. **12.20.** Дети это любят. **12.30.** Театр или мир. **13.00.** Новости. **13.10.** Программа дня. **13.15.** «Слэйт». Серыял пр-ва Англіі. **14.15.** Историческая программа. **15.30.** Чрезвычайный пересмотр. **16.00.** Сенсацыя XX века. **16.30.** Презентация. **17.00.** Программа для подростков. **17.45.** Розыгрыш лото. **17.50.** «Приключение Гукки Фіна». Серыял пр-ва Японіі. **18.10.** «Поколенія». Серыял пр-ва США. **18.35.** Мир женщин. **19.05.** Сообщество в культуре. **19.35.** Развлекательная программа. **20.00.** Панарама. **21.05.** Студія второй программы. **21.10.** Развлекательная программа. **21.30.** Автомаг. **22.20.** Спортивная студія. **22.35.** Наша польская. **23.05.** Сентиментальная встреча. **23.30.** Праздник каждого дня. **23.45.** Спакойной ночі, малышы! **24.00.** Спортивная студія.

КАНАЛ «ПОЛЬША-IV»

9.00. Панарама. **09.05.** Местная программа. **09.35.** «Тайнственное золото города». Мультсеріал. **10.00.** Студія второй программы. **10.10.** «Поколенія». Серыял пр-ва США. **10.35.** Женский журнал. **11.05.** Развлекательная программа. **11.35.** «Хобі». **12.00.** Панарама. **12.05.** Студія второй программы. **12.10.** Спортивная программа. **13.10.** Студія второй программы. **13.15.** «Слэйт». Серыял пр-ва Англіі. **14.15.** Историческая программа. **15.30.** Чрезвычайный пересмотр. **16.00.** Сенсацыя XX века. **16.30.** Презентация. **17.00.** Программа для подростков. **17.45.** Розыгрыш лото. **17.50.** «Приключение Гукки Фіна». Серыял пр-ва Японіі. **18.10.** «Поколенія». Серыял пр-ва США. **18.35.** Мир женщин. **19.05.** Сообщество в культуре. **19.35.** Развлекательная программа. **20.00.** Панарама. **21.05.** Студія второй программы. **21.10.** Развлекательная программа. **21.30.** Автомаг. **22.20.** Спортивная студія. **22.35.** Наша польская. **23.05.** Сентиментальная встреча. **23.30.** Праздник каждого дня. **23.45.** Спакойной ночі, малышы! **24.00.** Спортивная студія.

1, ВТОРНИК**БЕЛАРУСКАЕ ТЭЛЕБАЧАННЕ**

8.00. Раніца распублікі. **8.10.** Пад купалам сусвету. **8.25.** «Гыньц сярэбраных труб». Фільм-канцэрт. **8.45.** «У добры час». Выступление мині-трупа народнай адукцыі Распублікі Беларусь В. Гаіскенса. **8.55.** Тэлебачанне — школе. **9.00.** «Апошнія вясно». Музычны фільм. **9.30.** Якія мы гаспадары? **10.15.** «Залаты рынок». Шоу-программа. **11.25.** Не абышто. **11.55.** Мастацкі фільм. **12.30.** Навіны. **17.00.** Сізбартоп-10. **18.00.** Да даён Швейцарыі у Беларусь. Перадача 1-я. **18.20.** Тэлевізійная дошка аба ў. **18.30.** Чарнобыль і праграма дзеяння. **19.00.** Аба ласныя навіны (Віцебск). **19.10.** «Вячэрні канал». Інфармайна-музычная праграма (Гр.). **20.00.** Уход: місы і рэзьблансы. **20.40.** Кальханка. **21.00.** Панарама. **21.35.** «Мачаха». На сесіі Вярхонага Савета Распублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Пад купалам сусвету.

КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00. **8.00.** **11.00.** **14.00.** **17.00.** **20.00.** **23.00.** Новости. **5.20.** Утренняя гімнастыка. **5.30.** Утро. **7.45.** Фірма гарантуе. **8.25.** Прэс-экспрэсс. **9.50.** «Человек Пацифіды». Научно-популярный фильм. **10.50.** «Магінічні чарна і белая». Художественный фильм. **12.40.** Крестьянский вопрос. **13.40.** Уроки прапоршчынства. **14.40.** «Менестрэль-2». Частка 2-я. **13.30.** Навіны. **17.40.** Дэйзічнай тэліфармроні. **18.10.** Да даён Швейцарыі у Беларусь. Перадача 3-я. **18.30.** Навіны Бі-бі-сі. **19.00.** Абласныя навіны (Гр.). **19.10.** Занытавіце мае пісъмо... **19.15.** Урокі прапоршчынства. (Гр.). **19.30.** Экология і мы. Прамая лінія. (Гр.). **20.25.** Пазыція ўрада. **20.40.** Кальханка. **21.00.** Панарама. **21.35.** «Мачаха». **22.25.** Творческая мададзенка аба ўдзяне «Крок». **23.35.** На сесіі Вярхонага Савета Распублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Пад купалам сусвету.

КАНАЛ «РОССІЯ»

8.00. Раніца распублікі. **8.10.** Пад купалам сусвету. **8.25.** «Прайшо ста гадоў». Фільм-канцэрт. **8.55.** Тэлебачанне — школе. **9.00.** «Марыям і Тадзвужу». Тэлефільм. **9.20.** «Мачаха». Мастацкі фільм. **10.10.** Паміж намі, жанчынамі... **10.55.** «Куды даскача ранняя пушчка». Мастацкі фільм. **12.15.** «Дарога». Документальный фильм. **14.40.** «Менестрэль-2». Частка 2-я. **13.30.** Навіны. **17.40.** Дэйзічнай тэліфармроні. **18.10.** Да даён Швейцарыі у Беларусь. Перадача 3-я. **18.30.** Навіны Бі-бі-сі. **19.00.** Абласныя навіны (Гр.). **19.10.** Занытавіце мае пісъмо... **19.15.** Урокі прапоршчынства. (Гр.). **19.30.** Экология і мы. Прамая лінія. (Гр.). **20.25.** Пазыція ўрада. **20.40.** Кальханка. **21.00.** Панарама. **21.35.** «Мачаха». **22.25.** Творческая мададзенка аба ўдзяне «Крок». **23.35.** На сесіі Вярхонага Савета Распублікі Беларусь. Пасля заканчэння — Пад купалам сусвету.

КАНАЛ «ПОЛЬША-III»

7.00. **13.00.** **19.00.** **22.00.** Вести. **7.25.** Время деловых людей. **7.55.** Мульт-шоу. **8.25.** Поговорим о детях. **9.00.** «Династія». Серыял пр-ва Франции. **10.35.** Женский журнал. **11.05.** Развлекательная программа. **11.35.** «Хобі». **12.00.** Панарама. **12.05.** Студія второй программы. **12.10.** Спортивная программа. **13.10.** Студія второй программы. **13.15.** Сельскохозяйственная программа. **13.45.** Развлекательная программа. **14.00.** Студія второй программы. **14.15.** Спортивная студія. **15.00.** «Поколенія». Серыял пр-ва Японіі. **16.00.** «Магінічні чарна і белая». **16.30.** Мультфільм. **17.00.** «Працяжнія». Серыял пр-ва Фран

28 траўня — 3 чэрвеня 1993 г.

АПОШНЯЯ СТАРОНКА

Дзіверы. Фатаграфаваў А. УЛАДАСЕВІЧ.

З крымінальной хронікі

На аўтадроме ў вёсцы Бастуны Воранаўскага раёна затрымалі дзве аўтамашыны-бензовозы. Грамадзяне Летувы спрабавалі вывезьці за межы Беларусі звыш 10 тон палі.

У жыхарах горада Чымкент Сатыбэка пры даглядзе на КПП Беняконі сканфіскавана 70 жаночых гадзіннікі, якія ён спрабаваў вывезьці ў Летуву.

На аўтобусным прыпынку па вул. Мастаўю побач з тонкасуконным камбінатам у Горадні раптам дрэнна пачулася 63-гадовая жанчына. Як высьветлілася, яна атруцілася парай сернай кіслаты, якая выходзіла з дзесяціннай ёмістасці, што месціца на тэрыторыі камбінату. Уцечка пары адбылася з-за дрэннай пракладкі ў цыстэрне. Жанчына зъмешчана ў рэнімацию.

Жыхарка Сыкідаля, пэнсіянерка пры разліку ў Аграрпрамбанку падала беларускую купюру вартасцю пяць рублёў. На ёй фарбою побач з пяцёркаю быў дамаляваны нуль. Адкуль з'явілася ў яе гэтая купюра, жанчыне патумчыць ня здолела.

17 траўня з хаты выйшаў вучань 6 класа Гарадзенскай школы № 15 Арцём Дарашкевіч, 1980 года нараджэння, і не вярнуўся.

18 траўня са школы не вярнуўся другі вучань гэтай самай школы — Арцём Хоміч, вучань восьмага класа. Абодва хлопцы ў раней неаднаразовы ўцякалі з дома.

У калідоры сярэдняй школы № 20 па вуліцы Соламавай у Горадні падчас забавы вучні разబілі школу. Ад аскепкаў глыбокаса раненые грудной клеткі атрымала дзячынка пятага класа, якая адразу была зъмешчана ў шпіталь.

14 траўня ў Нёмане побач з прафілакторием ВА «Азот» было знайдзена цела жыхаркі Горадні, 1937 года нараджэння, інваліда II групы.

16 траўня ў Пышках пад час купання ў Нёмане ўтапіўся вучань II класа.

У той самы дзень у вёсцы Луцкіяны Гарадзенскага раёна на раце Свіслач жыхар Горадні 1964 года нараджэння ратаваў дзіця ёй сам ўтапіўся.

17 траўня каля вёскі Савагіні Ваўкавыскага раёна ўтапіўся ў невялікім стаку трактарыст калгаса «Радзіма», 1945 года нараджэння.

18 траўня на возеры ў вёсцы Азёры Гарадзенскага раёна ўтапіўся падпалкоўнік Дарагенскі, 1949 года нараджэння. На всёры ён ведаў рыбу.

А. ІВАНОУ,
сябра прэс-групы УУС.

Вас чакаюць ля ўвахода на могілкі...

Такая аўтадрома на Гарадзенскім торжышчы за дзень падтаратеца дзесяткі разоў. Рынак па-сапрэднаму ў нашым горадзе ня мае ніякіх межаў і высокая каменная сцяна на старых гарадзішках могілках зусім не перашкода. Святое месца, дзе спачываюць нашы продкі, выкарыстоўваецца сучаснымі сваімі і чужкімі камэрсантамі як каму давядзенца ці захочацца. Часам замест прыбіральні, нехта адпачывае, выцягнуўшы ногі ад «цяжкай» працы, хтосьці, хаваючыся за помнікамі, пералічае дзённыя заробкі, маўляў, магілам давяраць можна, а камусіці папросту ніяк не знайсці лепшага месца, каб расьпіць чарговую пляшку за ўдалы гандаль...

Яшчэ праз гучнік паведамляюць, што

захочваюцца ахвотныя на адпачынак ажно ў Фарос, набіраюцца групы для камэрцыйнай пaeздki ў Польшчу. А ў астатнім: прадаю, прадаю, прадаю...

Цены на некаторыя харчовыя тавары на Гарадзенскім торжышчы за мінулыя выхадныя:

- Свініна, 1 кг — ад 600 да 2000 руб.
- Цяляціна, 1 кг — ад 600 да 1400 руб.
- Вэндканіна, 1 кг — ад 800 да 2500 руб.
- Шынка собская, 1 кг — ад 800 да 1800 руб.
- Сала салёна, 1 кг — ад 650 да 700 руб.
- Сала вэндканіна, 1 кг — 1000 руб.
- Бараніна, 1 кг — 700—1100 руб.
- Яйкі, дзесятак — 200—230 руб.
- Масла, 250 г — 200 руб.

Зоркі аб здароўі і каханьні

31 траўня — 6 чэрвеня

АВЭН, 31-га і 1-га неабходна правесці прафілактыку захвораньня. Сачыце за харчаваньнем. Аддайце перавагу стравам з рыбай, цыбуллю, рысам. Як найменей мяса. Не злоўжывайце касметыкай — узынікне раздражненне скury. Пажадана кожны дзень дыхаць свежым паветрам. Не прымайце важных рашэнняў, не пачынайце значных спраў 1-га і 2-га.

Справы ў **БЫКА** ідуць нядрэнна, але пэрыйдамі. Магчыма каротка-тэрміновая пaeздka, новыя знаёмыя й амурныя прыгоды. Неабходна сачыць за здароўем і рабіць паласканье горла. Паслухайце сваю любімую музыку — гэта дазволіць пазбавіцца мэлянхоліі і ўздыме настроў. Пажадана ужывайце капусту, цыбулю, буракі. Гарбата з лімонам будзе добрым стымулятарам.

БЛІЗНЯТЫ адчуваюць няўпэўненасць і некаторыя цяжкасці ў каханьні. Ёсць шанцы канфлікту з чалавекам, якога вы кахаеце. У гэтых адносінах напружаныя дні 1-га і 3-га чэрвеня. Пачынайце прафілактыку ѹ лекаванье ваших хранічных захвораньняў 2-га і 3-га — не высыяляйце ў гэтых дні адносіны з сябрамі і блізкімі. Ужывайце капусту, буракі, яблыкі і малочныя стравы. Мощныя напоі супрацьпаказаны 2-га, 4-га, 6-га.

РАК будзе адчуваць стомленасць. Імкніцесь абед адпачываць. Адмоўцеся ад мучных страваў. Не ўжывайце піва і шыпучых вінаў. Не ад ўяджайце ў пaeздki 3-га і 4-га. Сустрэчы з сябрамі і каханымі 1-га і 2-га будуць напружаны, магчымы нават канфлікты. Пашанцуе 6-га чэрвеня.

ІЛЬВУ неабходна з'яўрнуць увагу на сэрца, упрадкаваць ражкі дні. Амурныя прыгоды на гэтым тыдні могуць прынесці непрыемнасці. Важнае рашэнне давядзенца прымаце 2-га чэрвеня. Не ўжывайце моцных напояў. З'яўрніце ўвагу на страўнік: як мага менш мясных вырабаў. Апэтты кампэнсуйце садавінай і гароднінай. Магчыма частая зъмена настрою. Інтуіцыя дапаможка разобрацца, хто сябра, а хто вораг.

Акуратнасць, ашчаднасць, асьцярожнасць зараз вельмі спрыяюць **ПАНЬНЕ**. Багата часу будзе займаць праца, як ту ужо не да інтымных адносін. Надайце больш увагі здароўю, асабліва 2-га і 3-га. Дзелавую адктыўнасць карысна паніці да 7-га і 8-га. Будзьце пільнымі на дарогах,

Шаноўныя спадарыні і спадары!

Газета «ПАГОНЯ» — гэта звесткі з Гарадзеншчыны, Віленшчыны і Беласточчыны. Калі вас цікавіць беларуское жыццё ня толькі на Беларусі, але таксама ў Польшчы і Летуве, дык падпішыцеся на нашу газету! Паўгадавы кошт — 333 рублі, індэкс — 63124. Падпіска прымаецца ў любым паштовым аддзяленні Рэспублікі Беларусь.

Сыр «Расейскі», 1 кг — 1200 руб.

Алей, 1 л. — 350—370 руб.

Курыца, 1 шт. — 2000 руб.

Морква, 1 кг — 180—200 руб.

Бульба, 1 кг — 20—25 руб.

Капуста, 1 кг — 500 руб.

Цыбуля, 1 кг — 40—45 руб.

Цыбуля зялёная, пучок — 20—25 руб.

Рэдзька, пучок 70—80 руб.

Гуркі, 1 кг — 500 руб.

Яблыкі, 1 кг — 150—200 руб.

Гарэхі грэцкія, 1 кг — 350 руб.

Бананы, 1 шт. — 200 руб.

Мёд, 1 кг — 1500 руб.

Ружы, 1 шт. — 50—250 руб.

Гарэлка, 1 бут. — 500—550 руб.

Даляр ЗША — 1170—1200 руб.

М. ЖЫЛЕУСКАЯ.

«ПАГОНЯ»

Рэдактар С. АСТРАУЦОУ

Заснавальнік: культурна-асветніцкі фонд «Бацькаўшчына»

Адрас рэдакцыі: 230023, г. Горадня, вул. Дамініканская, 1.

Тэлефоны: 45-29-96, 45-41-83.

Газета выдаецца штотыдзень па пятніцах.

Індэкс 63124. Ліцензія № 465.

Фотанабор, афсэтны друк.

Гарадзенская вабласная ўзбуйненая друкарня: 230003, г. Горадня, вул. Паліграфістай, 4.

Падпісаны да друку 27.05.1993 г.

Тыраж 3400 паасобнікаў Замова 2615